Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/87/EY,**

annettu 16 päivänä joulukuuta 2002,

finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta

(EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/25/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008	L 81	40	20.3.2008

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/87/EY,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2002,

finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Nykyisessä yhteisön lainsäädännössä on kattava säännöstö, joka koskee yksittäisten luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten sekä pankkiryhmään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysryhmään kuuluvien sijoituspalveluyritysten eli homogeenista rahoitustoimintaa harjoittavien ryhmien toiminnan vakauden valvontaa.

(2) Rahoitusmarkkinoiden kehityksen vuoksi on syntynyt eri rahoitussektoreiden palveluja ja tuotteita tarjoavia rahoitusryhmiä, joita kutsutaan finanssiryhmittymiksi. Tällaiseen ryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten toiminnan vakauden erityistä valvontaa ei toistaiseksi ole olemassa koko ryhmän tasolla varsinkaan ryhmittymätason vakavaraisuusaseman ja riskikeskittymien, ryhmänsisäisten liiketoimien, ryhmittymätasolla käytettävien sisäisten riskinhallintaprosessien sekä johdon sopivuuden ja luotettavuuden osalta. Jotkin näistä ryhmittymistä ovat suurimpia rahoitusmarkkinoilla toimivia rahoitusryhmiä, ja ne tarjoavat palveluita maailmanlaajuisesti. Tällaisten ryhmittymien ja varsinkin tällaiseen ryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten joutuminen rahoitusvaikeuksiin voisi häiritä vakavasti rahoitusjärjestelmän toimintaa ja haitata yksittäisiä tallettajia, vakuutuksenottajia ja sijoittajia.

(3) Komission rahoituspalveluiden toimintasuunnitelmassa mainitaan joukko toimia, joita tarvitaan rahoituspalveluiden yhtenäismarkkinoiden loppuunsaattamiseksi, ja toimintasuunnitelmaan sisältyy sellainen finanssiryhmittymien toiminnan vakauden lisäsääntelyn kehittäminen, jolla vaikutetaan nykyisen toimialakohtaisen lainsäädännön puutteisiin ja toiminnan vakautta uhkaaviin lisäriskeihin, jotta monialaista rahoitustoimintaa harjoittavien rahoitusryhmien valvontajärjestelmät saataisiin vakaiksi. Näin kunnianhimoinen tavoite voidaan saavuttaa ainoastaan vaiheittain. Finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoitus-

([1]) EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 227.
([2]) EYVL C 36, 8.2.2002, s. 1.
([3]) EYVL C 271, 26.9.2001, s. 10.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. maaliskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2002 (EYVL C 253 E, 22.10.2002, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 20. marraskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

▼B

palveluyritysten lisävalvonnan perustaminen muodostaa yhden näistä vaiheista.

(4) Muillakin kansainvälisillä foorumeilla on todettu, että finanssiryhmittymille on kehitettävä asianmukaista valvontaa.

(5) Jotta finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonta olisi tehokasta, sitä olisi sovellettava kaikkiin ryhmittymiin, jotka harjoittavat merkittävää monialaista rahoitustoimintaa. Merkittävästä rahoitustoiminnasta on ryhmittymien rakenteesta riippumatta kysymys silloin, kun tietyt kynnysarvot saavutetaan. Lisävalvonnan olisi katettava kaikki toimialakohtaisessa rahoituslainsäädännössä yksilöity rahoitustoiminta ja kaikkien yritysten, jotka harjoittavat pääasiassa tätä toimintaa, olisi kuuluttava lisävalvonnan soveltamisalaan, omaisuudenhoitoyhtiöt mukaan lukien.

(6) Päätökset jättää tietty yritys lisävalvonnan ulkopuolelle olisi tehtävä ottaen huomioon muun muassa se, kuuluuko kyseinen yritys ryhmänlaajuiseen valvontaan alakohtaisten sääntöjen nojalla.

(7) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava arvioida finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten rahoitustilanne koko ryhmän tasolla erityisesti vakavaraisuuden (johon kuuluu omiin varoihin kuuluvien rahoitusvälineiden moninkertaisen käytön eliminointi), riskikeskittymien ja ryhmänsisäisten liiketoimien osalta.

(8) Finanssiryhmittymiä johdetaan usein sellaisen liiketoimintalinjan pohjalta, joka ei aina ole täysin yhteensopiva ryhmittymän oikeudellisen rakenteen kanssa. Tämän kehityksen huomioon ottamiseksi olisi johtamista koskevia vaatimuksia laajennettava edelleen erityisesti rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden johtamisen osalta.

(9) Kaikilla lisävalvonnan piiriin kuuluvilla finanssiryhmittymillä olisi oltava asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten keskuudesta nimetty koordinaattori.

(10) Koordinaattorin tehtävien ei pitäisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tehtäviin ja vastuualueisiin, joista on säädetty alakohtaisissa säännöissä.

(11) Asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ja varsinkin koordinaattorilla olisi oltava keinot saada finanssiryhmittymän yrityksiltä tai muilta toimivaltaisilta viranomaisilta lisävalvonnan kannalta tarpeelliset tiedot.

(12) Luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välistä yhteistyötä on kiireellisesti lisättävä; tähän sisältyy myös tilapäisten yhteistyöjärjestelyjen kehittäminen samaan finanssiryhmittymään kuuluvien yritysten valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välille.

(13) Luottolaitokset, vakuutusyritykset ja sijoituspalveluyritykset, joiden pääkonttori on yhteisössä, voivat kuulua finanssiryhmittymään, jonka johto on yhteisön ulkopuolella. Myös näihin sääntelytyihin yrityksiin olisi sovellettava vastaavan tasoisia ja asianmukaisia lisävalvontajärjestelmiä, joilla päästään tämän direktiivin säännöksiä vastaaviin tavoitteisiin ja tuloksiin. Sääntöjen avoimuus ja tietojen vaihto kolmansien maiden viranomaisten kanssa on kaikissa asiaankuuluvissa olosuhteissa sen vuoksi hyvin tärkeää.

(14) Vastaavan tasoinen ja asianmukainen lisävalvontajärjestelmä voi toimia ainoastaan, jos kolmannen maan valvontaviranomaiset ovat yhteistyössä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa sopineet tavoista harjoittaa finanssiryhmittymän sääntelytyjä yrityksiä koskevaa lisävalvontaa sekä valvonnan tavoitteista.

(15) Tässä direktiivissä ei edellytetä, että toimivaltaiset viranomaiset antavat finanssiryhmittymäkomitealle tietoja, joita koskee tämän

▼B

direktiivin tai muiden alakohtaisten direktiivien mukainen salassapitovelvollisuus.

(16) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on sääntöjen laatiminen finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvontaa varten, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan vaikutukset ja laajuus huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen. Koska tässä direktiivissä määritellään vähimmäisvaatimukset, jäsenvaltiot voivat säätää tiukemmista säännöistä.

(17) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(18) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä toimeenpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(19) Tässä direktiivissä säädettyihin sääntöihin liittyvät tekniset ohjeet ja täytäntöönpanotoimenpiteet voivat ajoittain olla tarpeen rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi. Komissiolla olisi tämän vuoksi oltava valtuudet hyväksyä täytäntöönpanotoimia, edellyttäen että niillä ei muuteta tämän direktiivin keskeisiä osia.

(20) Luottolaitoksia, vakuutusyrityksiä ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia voimassa olevia toimialakohtaisia säännöksiä olisi täydennettävä vähimmäissäännöksillä erityisesti siten, että voidaan välttää sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö toimialakohtaisten ja finanssiryhmittymäkohtaisten säännösten välillä. Sen vuoksi olisi muutettava muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY ([2]), henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 79/267/ETY ([3]), muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) ([4]), henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10 päivänä marraskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (kolmas henkivakuutusdirektiivi) ([5]), sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/13/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).
([3]) EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/12/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 11).
([4]) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).
([5]) EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/64/EY.

▼B

93/6/ETY ([1]) ja sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/22/ETY ([2]) sekä vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY ([3]) ja luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY ([4]). Tavoitteena oleva yhdenmukaistaminen on kuitenkin mahdollista saavuttaa ainoastaan vaiheittain, ja sen on perustuttava tarkkoihin selvityksiin.

(21) Jotta voidaan arvioida, tarvitaanko tulevaisuudessa enemmän omaisuudenhoitoyhtiöiden alakohtaisten sääntöjen mukaiseen kohteluun liittyvää yhdenmukaistamista, ja sen mahdolliseksi valmistelemiseksi komission olisi laadittava kertomus jäsenvaltioiden käytännöistä tällä alalla,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite

Tässä direktiivissä vahvistetaan lisävalvontaa koskevat säännöt säännellyille yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan, direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan, direktiivin 93/22/ETY 3 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 2000/12/EY 4 artiklan mukaisesti ja jotka kuuluvat finanssiryhmittymään. Tällä direktiivillä muutetaan myös asiaan vaikuttavia alakohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan edellä mainituissa direktiiveissä säänneltyihin yrityksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ’luottolaitoksella’ direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta;

2. ’vakuutusyrityksellä’ direktiivin 73/239/ETY 6 artiklassa, direktiivin 79/267/ETY 6 artiklassa tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan b kohdassa tarkoitettua vakuutusyritystä;

3. ’sijoituspalveluyrityksellä’ direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä mukaan luettuina direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yritykset;

4. ’säännellyllä yrityksellä’ luottolaitosta, vakuutusyritystä tai sijoituspalveluyritystä;

([1]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29).
([2]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/64/EY.
([3]) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.
([4]) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

▼B

5. ’omaisuudenhoitoyhtiöllä’ arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun direktiivin 85/611/EY ([1]) 1 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rahastoyhtiötä sekä yhtiötä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella ja jolta edellytettäisiin mainitun direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimilupaa, jos sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsisi yhteisössä;

6. ’jälleenvakuutusyrityksellä’ direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c alakohdassa tarkoitettua jälleenvakuutusyritystä;

7. ’alakohtaisilla säännöillä’ säänneltyjen yritysten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää, erityisesti direktiivissä 73/239/ETY, 79/267/ETY, 98/78/EY, 93/6/ETY, 93/22/ETY ja 2000/12/EY annettua yhteisön lainsäädäntöä;

8. ’rahoitussektorilla’ sektoria, jonka muodostaa yksi tai useampi jäljempänä mainittu yritys:

   a) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 5 ja 23 kohdassa tarkoitettu luottolaitos, rahoituslaitos tai pankkitoimintaa avustavia palveluja tuottava yritys (pankkiala);

   b) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdassa tarkoitettu vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö (vakuutusala);

   c) direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai rahoituslaitos (sijoituspalveluala);

   d) rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

9. ’emoyrityksellä’ konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY ([2]) 1 artiklassa tarkoitettua emoyritystä tai muuta yritystä, jolla toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan on tosiasiallinen määräävä vaikutus toisessa yrityksessä;

10. ’tytäryrityksellä’ direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä tai muuta yritystä, jossa emoyrityksellä on toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määräävä vaikutus; tytäryrityksen kaikkien tytäryritysten katsotaan olevan myös emoyrityksen tytäryrityksiä;

11. ’omistusyhteydellä’ yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ([3]) 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä taikka välitöntä tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusta yrityksen äänivallasta tai pääomasta;

12. ’ryhmällä’ yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde;

13. ’läheisellä sidoksella’ tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:

   a) omistusyhteyden kautta, eli että yrityksestä suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta; tai

---

([1]) EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

([2]) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/65/EY (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28).

([3]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/65/EY.

▼B

b) määräysvallan kautta, eli kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa emoyrityksen ja tytäryhtiön välisen sidoksen kautta taikka samanluonteisen minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välisen sidoksen kautta; myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa toimivan emoyrityksen tytäryritykseksi.

Tilanteiden, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön, katsotaan myös muodostavan läheisen sidoksen tällaisten henkilöiden välille.

14. ’finanssiryhmittymällä’ ryhmää, joka 3 artiklan edellytyksin täyttää seuraavat ehdot:

a) 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys on ryhmän johdossa, tai vähintään yksi ryhmän tytäryrityksistä on 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys;

b) jos ryhmän johdossa on 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys, se on joko rahoitusalalla toimivan yrityksen emoyritys, omistusyhteyden rahoitusalan yritykseen omaava yritys tai yritys, jota sitoo direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde rahoitusalan yritykseen;

c) jos ryhmän johdossa ei ole 1 artiklassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, ryhmän toiminta tapahtuu pääasiassa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla rahoitusalalla;

d) vähintään yksi ryhmän yrityksistä on vakuutusalalla ja vähintään yksi on pankki- tai sijoituspalvelujen alalla;

e) ryhmän yritysten konsolidoitu ja/tai yhteenlaskettu toiminta vakuutusalalla ja yritysten konsolidoitu ja/tai yhteenlaskettu toiminta pankki- ja sijoituspalvelujen alalla on merkittävää 3 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;

Edellä 12 kohdassa tarkoitetun ryhmän alaryhmä, joka täyttää tässä kohdassa mainitut perusteet, katsotaan finanssiryhmittymäksi;

15. ’rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä’ emoyritystä, joka on muu kuin säännelty yritys ja joka yhdessä tytäryhtiöidensä, joista vähintään yksi on sellainen säännelty yritys, jonka pääkonttori on yhteisössä, ja muiden yritysten kanssa muodostaa finanssiryhmittymän;

16. ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia, joilla on lain tai asetuksen suomat valtuudet valvoa luottolaitoksia ja/tai vakuutusyrityksiä ja/tai sijoituspalveluyrityksiä yksittäin tai ryhmänä;

17. ’asiaankuuluvilla toimivaltaisilla viranomaisilla’

a) finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten ryhmänlaajuisesta valvonnasta vastaavia jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia;

b) 10 artiklan mukaisesti nimettyä koordinaattoria, jos se on eri kuin a alakohdassa tarkoitettu viranomainen;

c) muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia, jos a ja b alakohdassa tarkoitetut viranomaiset katsovat sen aiheelliseksi; tämän käsityksen muodostamisessa on otettava erityisesti huomioon ryhmittymän säänneltyjen yritysten markkinaosuus muissa jäsenvaltioissa, erityisesti jos se ylittää 5 prosenttia, ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden säänneltyjen yritysten merkitys ryhmittymässä;

18. ’ryhmänsisäisillä liiketoimilla’ liiketoimia, joissa finanssiryhmittymään kuuluvat säännellyt yritykset ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen lähei-

▼B

nen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;

19. ’riskikeskittymällä’ riskejä, joista syntyvän mahdollisen tappion kantavat finanssiryhmittymän yritykset ja jotka ovat riittävän suuria vaarantamaan finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten vakavaraisuuden tai rahoitusaseman yleisesti; nämä riskit voivat aiheutua vastapuoli- tai luottoriskistä, sijoitus-, vakuutus- tai markkinariskistä, muista riskeistä tai näiden riskien yhdistelmästä tai vuorovaikutuksesta.

3 artikla

Finanssiryhmittymän määrittämisessä käytettävät kynnysarvot

1. Jotta ryhmän toiminnan voidaan katsoa tapahtuvan pääasiallisesti rahoitusalalla 2 artiklan 14 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ryhmän säänneltyjen ja ei-säänneltyjen rahoitussektorin yritysten taseiden loppusumman on oltava yli 40 prosenttia koko ryhmän taseiden loppusummasta.

2. Jotta toimintaa eri rahoitussektoreilla voidaan pitää merkittävänä 2 artiklan 14 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla kunkin rahoitussektorin osalta, kyseisen rahoitussektorin taseen loppusumman keskimääräisen suhteen ryhmän rahoitussektoriyritysten kokonaistaseen loppusummaan ja saman rahoitussektorin vakavaraisuusvaatimusten suhteen ryhmän rahoitussektoriyritysten kokonaisvakavaraisuusvaatimuksiin on oltava yli 10 prosenttia.

Tässä direktiivissä finanssiryhmittymän pienin rahoitussektori on se, jonka keskiarvo on pienin, ja finanssiryhmittymän tärkein rahoitussektori on se, jonka keskiarvo on suurin. Keskiarvon laskemiseksi ja pienimpien ja tärkeimpien rahoitussektoreiden laskemiseksi pankki- ja sijoituspalvelusektoreita käsitellään yhdessä.

3. Monialaista toimintaa pidetään myös merkittävänä 2 artiklan 14 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos ryhmän pienimmän rahoitussektorin taseen loppusumma ylittää 6 miljardia euroa. Jos ryhmä ei saavuta 2 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa, asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisesti päättää olla pitämättä ryhmää finanssiryhmittymänä tai olla soveltamatta 7, 8 ja 9 artiklan säännöksiä, jos ne katsovat, ettei ryhmän sisällyttäminen tämän direktiivin soveltamisalaan tai tällaisten säännösten soveltaminen ole tarpeen tai se olisi lisävalvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukaista tai harhaanjohtavaa ottaen huomioon esimerkiksi seuraavat seikat:

a) ryhmän pienimmän rahoitussektorin suhteellinen koko ei ylitä 5:tä prosenttia laskettuna joko 2 kohdassa tarkoitettuna keskiarvona tai taseen loppusummana tai tällaisen rahoitussektorin vakavaraisuusvaatimuksena; tai

b) sen markkinaosuus missään jäsenvaltiossa ei ylitä 5:tä prosenttia laskettuna taseen loppusummana pankki- ja sijoituspalvelusektoreilla ja vakuutusmaksujen kokonaismääränä vakuutussektorilla.

Tämän kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisesti sopia, että:

a) 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yritys jätetään ulkopuolelle suhdelukuja laskettaessa;

b) otetaan huomioon 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen mukaisuus kolmena peräkkäisenä vuonna äkillisten järjestelmämuutosten välttämiseksi ja jätetään kynnysarvojen mukaisuus huomioon ottamatta, jos ryhmän rakenteessa on tapahtunut merkittäviä muutoksia.

▼B

Jos finanssiryhmittymä on määritetty 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on tehtävä kyseisen finanssiryhmittymän koordinaattorin tekemän ehdotuksen perusteella.

5. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeustapauksissa yhteisestä sopimuksesta korvata taseen loppusummaan perustuvan perusteen yhdellä tai kummallakin seuraavista parametreistä tai lisätä yhden taikka molemmat niistä laskuperusteisiin, jos viranomaiset pitävät näitä parametrejä erityisen tärkeinä tämän direktiivin mukaisen lisävalvonnan kannalta: tulorakenne ja taseen ulkopuoliset toimet.

6. Jos 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa näissä kohdissa tarkoitetut suhdeluvut ovat alle 40 prosenttia ja 10 prosenttia lisävalvonnan kohteena jo olevien ryhmittymien osalta, käytetään seuraavien kolmen vuoden ajan alhaisempia 35 prosentin ja 8 prosentin suhdelukuja äkillisten järjestelmämuutosten välttämiseksi.

Jos ryhmän pienimmän rahoitussektorin taseen loppusumma on alle 6 miljardia euroa lisävalvonnan kohteena jo olevien ryhmittymien osalta, käytetään 3 kohtaa sovellettaessa samalla tavoin seuraavien kolmen vuoden ajan alhaisempaa 5 miljardin euron määrää äkillisten järjestelmämuutosten välttämiseksi.

Koordinaattori voi muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella tässä kohdassa mainitun ajanjakson kuluessa päättää, että tässä kohdassa tarkoitettujen alempien suhdelukujen tai alemman määrän soveltaminen päättyy.

7. Tässä artiklassa tarkoitetut taselaskelmat tehdään ryhmän yritysten yhteenlaskettujen taseiden loppusumman perusteella yritysten vuosittaisten tilinpäätösten mukaisesti. Näissä laskelmissa yrityksistä, joissa toisella yrityksellä on omistusyhteys, otetaan huomioon niiden taseen loppusumman osalta määrä, joka vastaa ryhmän yhteenlaskettua suhteellista osuutta. Jos saatavilla kuitenkin on konsolidoitu tilinpäätös, käytetään sitä yhteenlaskettujen taseiden sijaan.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut vakavaraisuusvaatimukset lasketaan asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4 artikla

Finanssiryhmittymän määrittäminen

1. Säännellyille yrityksille toimiluvan myöntäneiden toimivaltaisten viranomaisten on 2, 3 ja 5 artiklan perusteella määritettävä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ryhmät.

Tätä varten:

— ryhmään kuuluville säännellyille yrityksille toimiluvan myöntäneiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tehtävä tiivistä yhteistyötä;

— jos toimivaltainen viranomainen on sitä mieltä, että kyseiseltä toimivaltaiselta viranomaiselta toimiluvan saanut säännelty yritys on sellaisen ryhmän jäsen, joka voi olla sellainen finanssiryhmittymä, jota ei jo ole määritetty tämän direktiivin mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava näkemyksensä muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäljempänä 10 artiklan mukaisesti nimetyn koordinaattorin on ilmoitettava ryhmän johdossa olevalle emoyritykselle tai emoyrityksen puuttuessa säännellylle yritykselle, jonka taseen loppusumma ryhmän tärkeimmällä rahoitussektorilla on suurin, että ryhmä on määritetty finanssiryhmittymäksi ja että sille on nimetty koordinaattori. Koordinaattorin on lisäksi ilmoitettava asiasta niille toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet toimiluvan ryhmän säännellyille yrityksille, sekä sen

▼B

jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääkonttori on, sekä komissiolle.

II LUKU

LISÄVALVONTA

1 JAKSO

SOVELTAMISALA

5 artikla

1 artiklassa tarkoitettujen säänneltyjen yritysten lisävalvonnan soveltamisala

1. Rajoittamatta alakohtaisten valvontasäännösten soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä 1 artiklassa tarkoitettujen säänneltyjen yritysten lisävalvonnasta tässä direktiivissä säädetyssä laajuudessa ja säädetyllä tavalla.

2. Lisävalvontaa sovelletaan seuraaviin säänneltyihin yrityksiin finanssiryhmittymän tasolla 6-17 artiklan mukaisesti:

a) säännelty yritys, joka on finanssiryhmittymän johdossa;

b) säännelty yritys, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on yhteisössä;

c) säännelty yritys, jota yhdistää toiseen rahoitusalan yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde.

Jos finanssiryhmittymä kuuluu alaryhmänä toiseen finanssiryhmittymään, joka täyttää ensimmäisen alakohdan vaatimukset, jäsenvaltiot voivat soveltaa 6-17 artiklaa ainoastaan jälkimmäisen ryhmän säänneltyihin yrityksiin, ja direktiivin viittauksia ryhmään ja finanssiryhmittymään pidetään tällöin viittauksina tähän jälkimmäiseen ryhmään.

3. Säänneltyyn yritykseen, johon ei sovelleta 2 kohdan mukaista lisävalvontaa ja jonka emoyritys on säännelty yritys tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, sovelletaan lisävalvontaa finanssiryhmittymän tasolla 18 artiklassa säädetyssä laajuudessa ja säädetyllä tavalla.

4. Jos henkilöillä on omistus- tai pääomayhteyksiä yhteen tai useampaan säänneltyyn yritykseen tai merkittävä määräysvalta sellaisissa yrityksissä ilman omistus- tai pääomayhteyttä muissa kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset päättävät yhteisesti ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, harjoitetaanko — ja miltä osin — säänneltyjen yritysten osalta lisävalvontaa ikään kuin ne muodostaisivat finanssiryhmittymän.

Tällaisen lisävalvonnan soveltamiseksi ainakin yhden yrityksen on oltava 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys ja 2 artiklan 14 kohdan d ja e alakohdan ehtojen on täytyttävä. Asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksensä ottaen huomioon tällä direktiivillä säädetyn lisävalvonnan tavoitteet.

Soveltaessaan ensimmäistä alakohtaa ”osuustoiminnallisiin ryhmiin” toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon näiden ryhmien julkiset rahoitussitoumukset muille rahoitusyrityksille.

5. Lisävalvonnan harjoittaminen finanssiryhmittymän tasolla ei millään tavalla tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, finanssiryhmittymän kolmannessa maassa sijaitsevia säänneltyjä yrityksiä tai finanssiryhmittymän ei-säänneltyjä yrityksiä yksittäisinä yrityksinä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

▼B

2 JAKSO

RAHOITUSASEMA

6 artikla

Vakavaraisuus

1. Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten vakavaraisuuden lisävalvontaa on toteutettava 2-5 kohdassa, 9 artiklassa, tämän luvun 3 jaksossa ja liitteessä I vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisten sääntöjen soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että finanssiryhmittymään kuuluvat säännellyt yritykset varmistavat, että finanssiryhmittymän tasolla on käytettävissä omia varoja, jotka vastaavat aina vähintään liitteen I mukaisesti laskettuja vakavaraisuusvaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on myös vaadittava, että säännellyillä yrityksillä on riittävä vakavaraisuuspolitiikka finanssiryhmittymän tasolla.

Koordinaattori vastaa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten yleisvalvonnasta 3 jakson mukaisesti.

Koordinaattorin on huolehdittava siitä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laskelma tehdään vähintään kerran vuodessa; sen voivat tehdä joko säännellyt yritykset tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö.

Finanssiryhmittymän johdossa olevan 1 artiklassa tarkoitetun säännellyn yrityksen tai, jos finanssiryhmittymän johdossa ei ole 1 artiklassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, koordinaattorin muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja finanssiryhmittymää kuultuaan määrittämän finanssiryhmittymän rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai säännellyn yrityksen on toimitettava koordinaattorille laskelman tulokset sekä myös laskelmassa tarvittavat tiedot.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vakavaraisuusvaatimusten laskemiseksi seuraavat yritykset sisällytetään lisävalvonnan piiriin liitteessä 1 määritellyllä tavalla ja laajuudessa:

a) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 5 ja 23 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset, rahoituslaitokset tai pankkitoimintaa avustavia palveluja tuottavat yritykset;

b) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdassa tarkoitetut vakuutusyritykset, jälleenvakuutusyritykset tai vakuutusholdingyhtiöt;

c) direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset tai rahoituslaitokset;

d) rahoitusalan sekaholdingyhtiöt.

4. Kun finanssiryhmittymän lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan käyttämällä menetelmää 1 (liitteessä I tarkoitettu ”tilinpäätösten konsolidointi”), ryhmän yritysten omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset lasketaan käyttämällä vastaavia alakohtaisia sääntöjä konsolidoinnin tavasta ja laajuudesta siten kuin erityisesti direktiivin 2000/12/EY 54 artiklassa ja direktiivin 98/78/EY liitteessä 1 olevan 1 kohdan B alakohdassa on säädetty.

Kun laskennassa käytetään menetelmää 2 tai 3 (liitteessä I tarkoitettu ”Vähentäminen ja yhteenlaskeminen”, ”Kirjanpitoarvo / Vaatimuksen vähentäminen”), siinä otetaan huomioon emoyrityksen tai sellaisen yrityksen suhteellinen osuus, jolla on omistusyhteys ryhmän toisessa yrityksessä. ’Suhteellinen osuus’ tarkoittaa yrityksen suoraan tai välillisesti omistamaa osuutta merkitystä pääomasta.

5. Koordinaattori voi päättää jättää tietyn yrityksen pois lisävakavaraisuusvaatimuksen laskennasta seuraavissa tapauksissa:

a) jos yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jonka lainsäädäntö estää tarvittavien tietojen siirron, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden

▼B

alakohtaisten sääntöjen soveltamista, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten velvollisuutta evätä toimilupa, jos ne eivät tosiasiallisesti voi harjoittaa valvontatoimintaa;

b) jos yrityksen merkitys on vähäinen finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävalvonnan tavoitteiden kannalta;

c) jos yrityksen sisällyttäminen laskentaan olisi finanssiryhmittymän lisävalvonnan tavoitteiden kannalta epätarkoituksenmukaista tai harhaanjohtavaa.

Jos laskennan ulkopuolelle on kuitenkin jäämässä useita yrityksiä ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla, yritykset on silti sisällytettävä laskelmaan, paitsi jos niiden yhteinen merkitys on vähäinen.

Koordinaattorin on ensimmäisen alakohdan c alakohdassa mainitussa tapauksessa kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta kuultava muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ennen päätöksen tekemistä.

Jos koordinaattori jättää jonkin säännellyn yrityksen pois laskennasta jossakin ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa säädetyistä tapauksista, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa yritys sijaitsee, voivat pyytää finanssiryhmittymän johdossa olevalta yritykseltä tietoja, joista saattaa olla apua säännellyn yrityksen valvonnassa.

7 artikla

Riskikeskittymät

1. Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten riskikeskittymien lisävalvontaa on toteutettava 2-4 kohdassa, 9 artiklassa, tämän luvun 3 jaksossa ja liitteessä II säädettyjen sääntöjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisten sääntöjen soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyjä yrityksiä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä ilmoittamaan säännöllisesti ja vähintään vuosittain koordinaattorille kaikki merkittävät riskikeskittymät finanssiryhmittymän tasolla tässä artiklassa ja liitteessä II säädetyllä tavalla. Finanssiryhmittymän johdossa olevan 1 artiklassa tarkoitetun säännellyn yrityksen tai, jos finanssiryhmittymän johdossa ei ole 1 artiklassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, koordinaattorin muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja finanssiryhmittymää kuultuaan määrittämän finanssiryhmittymän rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai säännellyn yrityksen on toimitettava koordinaattorille tarvittavat tiedot.

Koordinaattori vastaa näiden riskikeskittymien yleisvalvonnasta 3 jakson mukaisesti.

3. Ennen kuin yhteisön lainsäädännön yhteensovittaminen on edennyt pidemmälle, jäsenvaltiot voivat asettaa määrällisiä rajoja tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa asettavan määrällisiä rajoja tai ryhtyä muihin valvontatoimiin, joilla voidaan päästä lisävalvonnan tavoitteisiin kaikkien finanssiryhmittymän tasolla syntyvien riskikeskittymien osalta.

4. Jos finanssiryhmittymän johdossa on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, finanssiryhmittymän tärkeimmän rahoitussektorin riskikeskittymiä koskevia alakohtaisia sääntöjä sovelletaan tähän sektoriin kokonaisuudessaan, rahoitusalan sekaholdingyhtiö mukaan luettuna.

8 artikla

Ryhmänsisäiset liiketoimet

1. Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten ryhmänsisäisten liiketoimien lisävalvontaa on toteutettava 2-4 kohdassa, 9 artiklassa, tämän luvun 3 jaksossa ja liitteessä II säädettyjen sääntöjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisten sääntöjen soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyjä yrityksiä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä ilmoittamaan säännöllisesti ja vähintään vuosittain

▼B

koordinaattorille kaikki merkittävät finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten ryhmänsisäiset liiketoimet tässä artiklassa ja liitteessä II säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Jos liitteen II ensimmäisen kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettuja kynnysarvoja ei ole määritelty, ryhmänsisäinen liiketoimi on katsottava merkittäväksi, jos sen määrä ylittää vähintään 5 prosenttia finanssiryhmittymää koskevien vakavaraisuusvaatimusten kokonaismäärästä.

Finanssiryhmittymän johdossa olevan 1 artiklassa tarkoitetun säännellyn yrityksen tai, jos finanssiryhmittymän johdossa ei ole 1 artiklassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, koordinaattorin muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja finanssiryhmittymää kuultuaan määrittämän finanssiryhmittymän rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai säännellyn yrityksen on toimitettava koordinaattorille tarvittavat tiedot.

Koordinaattori vastaa näiden ryhmänsisäisten liiketoimien yleisvalvonnasta.

3. Ennen kuin yhteisön lainsäädännön yhteensovittaminen on edennyt pidemmälle, jäsenvaltiot voivat asettaa määrällisiä rajoja ja laadullisia vaatimuksia tai sallia toimivaltaisten viranomaisten asettavan määrällisiä rajoja ja laadullisia vaatimuksia tai ryhtyä muihin valvontatoimiin, joilla voidaan päästä lisävalvonnan tavoitteisiin finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten ryhmänsisäisten liiketoimien osalta.

4. Jos finanssiryhmittymän johdossa on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, finanssiryhmittymän tärkeimmän rahoitussektorin ryhmänsisäisiä liiketoimia koskevia alakohtaisia sääntöjä sovelletaan tähän sektoriin kokonaisuudessaan, rahoitusalan sekaholdingyhtiö mukaan luettuna.

9 artikla

Sisäiset tarkastusmenetelmät ja riskienhallintamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että säännellyillä yrityksillä on finanssiryhmittymässä riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset tarkastusmenetelmät, luotettavat hallinto- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina.

2. Riskienhallintamenettelyihin kuuluvat:

a) järkevä hallinto ja johto sekä strategiat ja politiikat, jotka finanssiryhmittymän asiaankuuluvat hallintoelimet hyväksyvät ja määräajoin tarkistavat kaikkien niihin kuuluvien riskien osalta;

b) riittävä vakavaraisuuspolitiikka, jotta liiketoimintastrategian vaikutuksia 6 artiklan ja liitteen I mukaisesti määritettyihin riskiprofiiliin ja pääomavaatimuksiin voidaan arvioida ennalta;

c) asianmukaiset menettelyt sen varmistamiseksi, että riskienvalvontajärjestelmät ovat toimiva osa organisaatiota ja että on toteutettu kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lisävalvonnan piiriin kuuluvassa yrityksessä käytetyt järjestelmät ovat johdonmukaisia niin, että riskit pystytään laskemaan, valvomaan ja hallitsemaan finanssiryhmittymän tasolla.

3. Sisäisiin tarkastusmenettelyihin kuuluvat:

a) asianmukaiset menettelyt vakavaraisuuden osalta kaikkien aineellisten riskien määrittämiseksi ja mittaamiseksi sekä omien varojen suhteuttamiseksi asianmukaisesti riskeihin;

b) luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt, jotta ryhmänsisäiset liiketoimet ja riskikeskittymät voidaan määrittää, mitata, valvoa ja hallita.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla 5 artiklan mukaisen lisävalvonnan piiriin kuuluvilla yrityksillä on riittävät sisäiset tarkastusmenetelmät lisävalvonnalle tarpeellisten tietojen tuottamiseksi.

▼B

5. Koordinaattori vastaa 1-4 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja menetelmien yleisvalvonnasta.

3 JAKSO

LISÄVALVONTAA TUKEVAT TOIMENPITEET

10 artikla

Lisävalvonnan harjoittamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen (koordinaattori)

1. Jotta varmistetaan finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten asianmukainen lisävalvonta, on asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskuudesta, mukaan luettuna sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääkonttori on, nimettävä yksi koordinaattori, joka vastaa lisävalvonnan koordinoinnista ja harjoittamisesta.

2. Nimeämisen on pohjauduttava seuraaviin perusteisiin:

a) jos finanssiryhmittymän johdossa on säännelty yritys, koordinaattorin tehtävää hoitaa toimivaltainen viranomainen, joka on myöntänyt kyseiselle säännellylle yritykselle toimiluvan asianomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

b) jos finanssiryhmittymän johdossa ei ole säännelty yritys, koordinaattorin tehtävää hoitaa toimivaltainen viranomainen, joka nimetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

   i) jos säännellyn yrityksen emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, koordinaattorin tehtävää hoitaa toimivaltainen viranomainen, joka on myöntänyt kyseiselle säännellylle yritykselle toimiluvan asianomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

   ii) jos usealla säännellyllä yrityksellä, jonka pääkonttori on yhteisössä, on emoyrityksenään sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö, ja yksi näistä yrityksistä on saanut toimiluvan jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, koordinaattorin tehtävää hoitaa siinä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen toimivaltainen viranomainen;

   jos useampi säännelty yritys, joka toimii eri rahoitussektoreilla, on saanut toimiluvan jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääkonttori on, koordinaattorin tehtävää hoitaa tärkeimmällä rahoitussektorilla toimivan säännellyn yrityksen toimivaltainen viranomainen;

   jos finanssiryhmittymän johdossa on useampi kuin yksi rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on useammassa eri jäsenvaltioissa, ja kussakin näistä jäsenvaltioista on säännelty yritys, koordinaattorin tehtävää hoitaa sen säännellyn yrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos nämä yritykset toimivat samalla rahoitussektorilla, tai tärkeimmällä rahoitussektorilla toimivan säännellyn yrityksen toimivaltainen viranomainen;

   iii) jos usealla säännellyllä yrityksellä, jonka pääkonttori on yhteisössä, on emoyrityksenään sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö, eikä mikään näistä yrityksistä ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, koordinaattorin tehtävää hoitaa se toimivaltainen viranomainen, joka on myöntänyt toimiluvan sille säännellylle yritykselle, jonka taseen loppusumma on suurin tärkeimmällä rahoitussektorilla;

   iv) jos finanssiryhmittymä on ryhmä, jolla ei ole emoyritystä johdossa, tai kaikissa muissa tapauksissa, koordinaattorin tehtävää hoitaa se toimivaltainen viranomainen, joka on myöntänyt toimi-

▼B

luvan sille säännellylle yritykselle, jonka taseen loppusumma on suurin tärkeimmällä rahoitussektorilla.

3. Asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon ryhmittymän rakenteen ja sen toiminnan suhteellisen merkityksen eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen koordinaattoriksi. Näissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksen tekemistä annettava ryhmittymälle mahdollisuus ilmoittaa tällaista päätöstä koskeva kantansa.

11 artikla

Koordinaattorin tehtävät

1. Koordinaattorin tehtäviin lisävalvonnan osalta kuuluvat:

a) asiaan kuuluvien tai olennaisen tärkeiden tietojen keräämisen ja levittämisen koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa, mukaan luettuna sellaisten tietojen levittäminen, jotka ovat tärkeitä toimivaltaisen viranomaisen valvontatehtävän kannalta alakohtaisten sääntöjen nojalla;

b) finanssiryhmittymän rahoitustilanteen yleinen valvonta ja arviointi;

c) vakavaraisuussääntöjen noudattamisen ja riskikeskittymien ja ryhmänsisäisten liiketoimien arviointi 6, 7 ja 8 artiklassa esitetyn mukaisesti;

d) finanssiryhmittymän rakenteen, organisaation ja sisäisen tarkastusmenetelmän arviointi 9 artiklassa esitetyn mukaisesti;

e) valvontatoimien suunnittelu ja koordinointi sekä jatkuvassa toiminnassa että kriisitilanteissa yhteistyössä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

f) muut koordinaattorille tällä direktiivillä annetut tai siitä johtuvat tehtävät, toimenpiteet ja päätökset.

Lisävalvonnan helpottamiseksi ja laajan oikeusperustan antamiseksi sille on koordinaattorin ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteutettava koordinaatiojärjestelyjä. Näissä koordinaatiojärjestelyissä koordinaattorille voidaan uskoa lisätehtäviä ja tarkentaa 3 artiklassa, 4 artiklassa, 5 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklassa ja 18 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten keskuudessa noudatettava päätöksentekomenettely sekä menettely, jota noudatetaan muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tapahtuvassa yhteistyössä.

2. Kun koordinaattori tarvitsee tietoja, jotka alakohtaisten sääntöjen mukaisesti on jo annettu toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on, aina kun tämä on mahdollista, käännyttävä kyseisen viranomaisen puoleen ehkäistäkseen kaksinkertaisen raportoinnin valvontaan osallistuville eri viranomaisille.

3. Sellaisen koordinaattorin nimeäminen, jolle on uskottu finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävalvontaa koskevia erityisiä tehtäviä, ei vaikuta toimivaltaisten viranomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisiin tehtäviin ja velvollisuuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta siirtää yksittäisiä valvontavaltuuksia ja -velvollisuuksia yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

12 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto

1. Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisen finanssiryhmittymän osalta

▼B

koordinaattoriksi nimetyn toimivaltaisen viranomaisen on toimittava tiiviissä yhteistyössä toistensa kanssa. Näiden viranomaisten on, riippumatta siitä, ovatko ne samasta jäsenvaltiosta, toimitettava toisilleen kaikki muiden viranomaisten valvontatehtävän harjoittamisen kannalta olennaisen tärkeät tai merkitykselliset tiedot alakohtaisten sääntöjen ja tämän direktiivin mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valvontaviranomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisia velvollisuuksia.Toimivaltaisten viranomaisten ja koordinaattorin on tältä osin toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

Yhteistyöllä on huolehdittava vähintään seuraavia seikkoja koskevien tietojen keruusta ja vaihdosta:

a) ryhmän rakenteen, kaikkien finanssiryhmittymään kuuluvien suurimpien yritysten sekä ryhmän säänneltyjen yritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten yksilöiminen;

b) finanssiryhmittymän toimintastrategia;

c) finanssiryhmittymän rahoitustilanne, erityisesti sen vakavaraisuus, ryhmänsisäiset liiketoimet, riskikeskittymät ja kannattavuus;

d) finanssiryhmittymän tärkeimmät osakkeenomistajat ja johto;

e) organisaatio, riskienhallinta ja sisäiset tarkastusjärjestelmät finanssiryhmittymän tasolla;

f) menettelyt tietojen keräämiseksi finanssiryhmittymän yrityksiltä ja näiden tietojen tarkistaminen;

g) säännellyissä yrityksissä tai finanssiryhmittymän muissa yrityksissä tapahtunut haitallinen kehitys, jolla voi olla vakavia vaikutuksia säänneltyihin yrityksiin;

h) toimivaltaisten viranomaisten alakohtaisten sääntöjen tai tämän direktiivin säännösten mukaisesti määräämät tärkeimmät seuraamukset ja niiden poikkeuksellisesti toteuttamat toimenpiteet.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös vaihtaa tietoja seuraavien viranomaisten kanssa, jos tämä on tarpeen niiden finanssiryhmittymän säänneltyjä yrityksiä koskevien tehtävien suorittamiseksi alakohtaisissa säännöissä säädettyjen säännösten mukaisesti: keskuspankit, Euroopan keskuspankkijärjestelmä ja Euroopan keskuspankki.

2. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksen tekemistä kuultava toisiaan seuraavista asioista, jos nämä päätökset ovat merkittäviä muiden toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta viranomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisia velvollisuuksia:

a) toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää tai lupaa edellyttävät muutokset finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten osakkuus-, organisaatio- tai johtorakenteessa;

b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät tärkeimmät seuraamukset ja niiden poikkeuksellisesti toteuttamat toimenpiteet.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää jättää kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen saattaa vaarantaa päätösten tehokkuuden. Tässä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

3. Koordinaattori voi kehottaa sen jäsenvaltion, jossa emoyrityksen pääkonttori sijaitsee, toimivaltaisia viranomaisia, jotka eivät itse harjoita 10 artiklan mukaista lisävalvontaa, pyytämään emoyritykseltä kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä sen 11 artiklassa määriteltyjen koordinointitehtävien harjoittamisen kannalta, ja toimittamaan ne koordinaattorille.

Jos 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on jo annettu toimivaltaiselle viranomaiselle alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, lisävalvonnan

▼B

harjoittamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat kääntyä ensiksi mainitun viranomaisen puoleen saadakseen tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on annettava lupa 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun tietojen vaihtoon jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kesken sekä jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja muiden viranomaisten kesken. Vaikka kerätään tai hallussapidetään sellaista finanssiryhmittymään kuuluvaa yritystä koskevia tietoja, joka ei ole säännelty yritys, se ei tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava näiden yritysten yksilöllistä toimintaa.

Lisävalvonnan puitteissa saatuihin tietoihin ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyyn toimivaltaisten viranomaisten keskinäiseen sekä toimivaltaisten viranomaisten ja muiden viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon sovelletaan alakohtaisissa säännöissä määriteltyjä salassapitovelvollisuutta ja luottamuksellisten tietojen välittämistä koskevia säännöksiä.

13 artikla

Rahoitusalan sekaholdingyhtiön hallintoelin

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan sekaholdingyhtiön liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.

14 artikla

Tiedon saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttöalueella ei ole oikeudellisia rajoitteita, jotka estäisivät lisävalvonnan piiriin kuuluvia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä vaihtamasta keskenään lisävalvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja riippumatta siitä, ovatko nämä säänneltyjä yrityksiä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden lisävalvonnan harjoittamisesta vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus lähestyessään joko suoraan tai välillisesti finanssiryhmittymän yrityksiä saada kaikki lisävalvonnan kannalta tarpeelliset tiedot riippumatta siitä, ovatko nämä säänneltyjä yrityksiä.

15 artikla

Tarkastaminen

Mikäli toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä direktiiviä soveltaessaan yksittäisissä tapauksissa tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan finanssiryhmittymään kuuluvaa säänneltyä tai sääntelemätöntä yritystä koskevia tietoja, niiden on pyydettävä kyseessä olevan toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tarkastuksen suorittamista.

Pyynnön vastaanottaneiden viranomaisten on toimivaltansa rajoissa täytettävä pyyntö joko suorittamalla tarkastus itse tai antamalla tilintarkastajan tai asiantuntijan taikka pyynnön esittäneen viranomaisen itsensä suorittaa tarkastus.

Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita tarkastusta itse.

16 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Jos finanssiryhmittymän säännellyt yritykset eivät noudata 6-9 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai jos vaatimukset täyttyvät, mutta vakavaraisuus voi silti olla vaarassa, tai jos ryhmänsisäinen liiketoiminta tai riskikeskittymät ovat uhka säänneltyjen yritysten rahoitusasemalle, on tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman nopeasti:

▼B

— koordinaattorin toteutettava aiheellisia toimenpiteitä rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta,

— toimivaltaisten viranomaisten toteutettava aiheellisia toimenpiteitä säänneltyjen yritysten osalta; tätä varten koordinaattorin on ilmoitettava saamistaan tuloksista näille toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltiot voivat määrittää toimenpiteet, joita niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden suhteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten, mukaan luettuna koordinaattori, on tarvittaessa sovitettava yhteen valvontatoimensa.

17 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten lisävaltuudet

1. Kunnes alakohtaisten sääntöjen välinen yhdenmukaistaminen on edennyt pidemmälle, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa kaikki tarpeellisiksi katsomansa valvontatoimet sen välttämiseksi, että finanssiryhmittymän säännellyt yritykset kiertävät alakohtaisia sääntöjä, ja sääntöjen kiertämiseen puuttumiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä rikkoville rahoitusalan sekaholdingyhtiöille tai niiden tosiasiallisille johtajille voidaan määrätä seuraamuksia tai toimia, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomiset tai niiden syyt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Tietyissä tapauksissa nämä toimenpiteet voivat edellyttää tuomioistuinten toimia. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tällaisilla seuraamuksilla tai toimilla saavutetaan toivotut vaikutukset.

4 JAKSO

KOLMANNET MAAT

18 artikla

Euroopan unionin ulkopuolella olevat emoyritykset

1. Alakohtaisten sääntöjen soveltamista rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten on 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa tarkastettava, ovatko säännellyt yritykset, joiden emoyrityksen pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, sellaisessa kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, joka vastaa tämän direktiivin lisävalvontaa koskevissa säännöksissä tarkoitettua valvontaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säänneltyjen yritysten osalta. Tarkastuksen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka toimisi koordinaattorina, jos 10 artiklan 2 kohdan perusteita sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkun yhteisössä toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja otettava huomioon finanssiryhmittymäkomitean 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimat ohjeet. Tässä tarkoituksessa toimivaltaisen viranomaisen on kuultava komiteaa ennen päätöksen tekemistä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava säänneltyihin yrityksiin analogisesti 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säänneltyjen yritysten lisävalvontaa koskevia säännöksiä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtoehtoisesti soveltaa jotakin 3 kohdassa esitettyä menetelmää.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita menetelmiä varmistaakseen, että finanssiryhmittymän

▼B

säännellyillä yrityksillä on tarpeellinen lisävalvonta. Koordinaattorin on päätettävä näistä menetelmistä muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jonka pääkonttori on yhteisössä, ja soveltaa tätä direktiiviä tämän holdingyhtiön johtaman finanssiryhmittymän säänneltyihin yrityksiin. Menetelmillä on saavutettava tässä direktiivissä määritellyt lisävalvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

19 artikla

Yhteistyö kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Direktiivin 2000/12/EY 25 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja direktiivin 98/78/EY 10 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin neuvoteltaessa sopimuksista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa keinoista harjoittaa finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävalvontaa.

▼M1

2. Komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkekomitean ja finanssiryhmittymäkomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista.

▼B

III LUKU

KOMISSIOLLE SIIRRETTY TOIMIVALTA JA KOMITEAMENETTELY

20 artikla

Komissiolle siirretty toimivalta

1. Komissio hyväksyy ►M2 ———— ◄ tähän direktiiviin tehtävät tekniset mukautukset seuraavilla alueilla:

a) 2 artiklassa tarkoitettujen määritelmien sanamuodon tarkentaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tämän direktiivin soveltamisessa;

b) 2 artiklassa tarkoitettujen määritelmien sanamuodon tarkentaminen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä;

c) terminologian yhdenmukaistaminen ja direktiivien määritelmien laatiminen säänneltyjä yrityksiä ja niihin liittyviä seikkoja koskevan yhteisön tulevan lainsäädännön mukaisesti;

d) liitteessä I esitettyjen laskentamenetelmien tarkentaminen rahoitusmarkkinoiden ja toiminnan vakauden valvontatekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi;

e) 7 artiklan ja 8 artiklan sekä liitteen II mukaisesti annettujen säännösten yhteensovittaminen yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi yhteisössä.

▼M2

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

2. Komissio saattaa yleisön tietoon tämän artiklan mukaisesti tehdyt ehdotukset ja kuulee asianomaisia osapuolia ennen kuin se antaa toteu-

▼B

tettavia toimia koskevat ehdotuksensa 21 artiklassa tarkoitetulle finanssiryhmittymäkomitealle.

21 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa finanssiryhmittymäkomitea, jäljempänä ’komitea’.

▼M2

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komissio arvioi sille siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevia säännöksiä ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen näiden säännösten toimivuudesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä ja sen jälkeen vähintään kerran kolmessa vuodessa. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, tarvitseeko komission ehdottaa tähän direktiiviin muutoksia, joilla varmistetaan sille siirretyn täytäntöönpanovallan soveltamisalan asianmukaisuus. Muutoksen tarpeellisuutta koskevat johtopäätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevien säännösten muuttamiseksi.

▼B

4. Komitea voi antaa yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten lisävalvontajärjestelmillä saavutetaan tässä direktiivissä määritellyt lisävalvonnan tavoitteet sellaisen finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten osalta, jonka johdon pääkonttori on yhteisön ulkopuolella. Komitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeita ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa lisävalvonnassa tapahtuvat muutokset.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komitealle periaatteista, joita ne soveltavat ryhmänsisäisten liiketoimien ja riskikeskittymien valvonnan osalta.

IV LUKU

VOIMASSA OLEVIEN DIREKTIIVIEN MUUTTAMINEN

22 artikla

Direktiivin 73/239/ETY muutokset

Muutetaan direktiivi 73/239/ETY seuraavasti:

1. Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

1. Asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään vakuutusyritykselle,

a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tytäryhtiö, tai

b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö, tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä.

2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään vakuutusyritykselle,

▼B

a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö, tai

b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö, tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta ja johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, joilla on merkitystä muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, toimiluvan myöntämisen sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.”

2. Lisätään 16 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään myös seuraavat erät:

a) vakuutusyrityksen omistusyhteydet

— tämän direktiivin 6 artiklassa, henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun neuvoston ensimmäisen direktiivin 79/267/ETY (*) 6 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY (**) 1 artiklan b alakohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c alakohdassa tarkoitetuissa jälleenvakuutusyrityksissä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i alakohdassa tarkoitetuissa vakuutusholdingyhtiöissä,

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY (***) 1 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa luotto- ja rahoituslaitoksissa,

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY (****) 1 artiklan 2 kohdassa ja direktiivin 93/6/ETY (*****) 2 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitetuissa sijoituspalveluyrityksissä ja luottolaitoksissa;

b) kukin seuraavista vakuutusyrityksen osuuksista a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joissa sillä on omistusyhteys:

— 3 kohdassa tarkoitetut välineet,

— direktiivin 79/267/ETY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet,

— direktiivin 2000/12/EY 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet.

Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleenjärjestelystä ja pelastamisesta, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista vähentämistä koskevista säännöksistä.

Vaihtoehtona neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulle luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä ja rahoituslaitoksissa olevien vakuutusyritysten omistusyhteyksien vähentämiselle jäsenvaltiot

▼B

voivat sallia vakuutusyritystensä soveltavan finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY (******) liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 ja 3 soveltuvin osin. Menetelmää 1 (’tilinpäätösten konsolidointi’) sovelletaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut konsolidoitavien yritysten yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan tasosta. Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että solvenssimarginaalin laskemisessa tässä direktiivissä säädetyn mukaisesti vakuutusyritysten, joita koskee direktiivin 98/78/EY tai direktiivin 2002/87/EY mukainen lisävalvonta, ei tarvitse vähentää neljännen alakohdan a ja b alakohdassa mainittuja osuuksia, jotka niillä on niissä luotto- tai rahoituslaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat lisävalvonnan alaan.

Tässä kohdassa tarkoitetussa omistusyhteyksien vähentämisessä omistusyhteydellä tarkoitetaan direktiivin 98/78/EY 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä.

_____

(*) EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/12/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 11).

(**) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

(***) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

(****) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

(*****) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29).

(******) EUVL L 35, 11.2.2003.”

23 artikla

Direktiivin 79/267/ETY muutokset

Muutetaan direktiivi 79/267/EY seuraavasti:

1. Lisätään artikla seuraavasti:

”12a artikla

1. Asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava, ennen kuin toimilupa myönnetään henkivakuutusyritykselle,

a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tytäryhtiö; tai

b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö; tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä.

2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava, ennen kuin toimilupa myönnetään henkivakuutusyritykselle,

a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö; tai

b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö; tai

▼B

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta ja johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, joilla on merkitystä muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, toimilupien myöntämisen sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.”

2. Lisätään 18 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään myös seuraavat erät:

a) vakuutusyrityksen omistusyhteydet

— tämän direktiivin 6 artiklassa, direktiivin 73/239/ETY (*) 6 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY (**) 1 artiklan b kohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c kohdassa tarkoitetuissa jälleenvakuutusyrityksissä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i alakohdassa tarkoitetuissa vakuutusholdingyhtiöissä,

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY (***) 1 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa luottolaitoksissa ja rahoituslaitoksissa,

— direktiivin 93/22/ETY (****) 1 artiklan 2 kohdassa ja direktiivin 93/6/ETY (*****) 2 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitetuissa sijoituspalveluyrityksissä ja luottolaitoksissa;

b) kukin seuraavista vakuutusyrityksen osuuksista a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joissa sillä on omistusyhteys:

— 3 kohdassa tarkoitetut välineet,

— direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet,

— direktiivin 2000/12/EY 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet.

Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleenjärjestelystä ja pelastamisesta, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista vähentämistä koskevista säännöksistä.

Vaihtoehtona kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulle luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä ja rahoituslaitoksissa olevien vakuutusyritysten omistusyhteyksien vähentämiselle jäsenvaltiot voivat sallia vakuutusyritystensä soveltavan finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY (******) liitteessä 1 olevia menetelmiä 1, 2 ja 3 soveltuvin osin. Menetelmää 1 (’tilinpäätösten konsolidointi’) sovelletaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut konsolidoitavien yritysten yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan tasosta. Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisesti.

▼B

Jäsenvaltiot voivat säätää, että solvenssimarginaalin laskemisessa tässä direktiivissä säädetyn mukaisesti vakuutusyritysten, joita koskee direktiivin 98/78/EY tai direktiivin 2002/87/EY mukainen lisävalvonta, ei tarvitse vähentää kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa mainittuja osuuksia, jotka niillä on niissä luotto- tai rahoituslaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat lisävalvonnan alaan.

Tässä kohdassa tarkoitetussa omistusyhteyksien vähentämisessä omistusyhteydellä tarkoitetaan direktiivin 98/78/EY 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä.

_____

(*) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/13/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).
(**) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.
(***) EYVL L 126, 26.5.2000, s.1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).
(****) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).
(*****) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29).
(******) EUVL L 35, 11.2.2003.”

24 artikla

Direktiivin 92/49/ETY muutokset

Muutetaan direktiivi 92/49/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen omistusyhteyksien hankkija on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyritys, luottolaitos tai ijoituspalveluyritys tai sellaisen yrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta tällaisessa yrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä hankkijan tytäryritys tai hankkija saa siinä määräysvallan, yritysostoa on arvioitava direktiivin 73/239/ETY 12 a artiklassa tarkoitetuissa ennakkolausunnoissa.”

2. Korvataan 16 artiklan 5 c kohta seuraavasti:

”5 c. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta

— keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille, ja

— tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja eikä estä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.”

25 artikla

Direktiivin 92/96/ETY muutokset

Muutetaan direktiivi 92/96/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

”1a. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen omistusyhteyksien hankkija on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyritys, luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sellaisen yrityksen emoyritys tai luonnol-

▼B

linen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta tällaisessa yrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä hankkijan tytäryritys tai hankkija saa siinä määräysvallan, yritysostoa on arvioitava direktiivin 79/267/ETY 12 a artiklassa tarkoitetuissa ennakkolausunnoissa.”

2. Korvataan 15 artiklan 5 c kohta seuraavasti:

”5c. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta

— keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille, ja

— tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja eikä estä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.”

26 artikla

Direktiivin 93/6/ETY muutokset

Korvataan direktiivin 93/6/ETY 7 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— rahoitusholdingyhtiö on rahoituslaitos, jonka tytäryhtiöt ovat joko yksinomaan tai pääasiassa sijoituspalveluyrityksiä tai muita rahoituslaitoksia, joista ainakin yksi on sijoituspalveluyritys, ja joka ei ole finanssiryhmään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY (*) tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö,

— monialan holdingyhtiö on emoyritys, joka on muu kuin rahoitusholdingyritys tai sijoituspalveluyritys tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on sijoituspalveluyritys,

_____

(*) EUVL L 35, 11.2.2003.”

27 artikla

Direktiivin 93/22/ETY muutokset

Muutetaan direktiivi 93/22/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 6 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Asianomaisen toisen jäsenvaltion luottolaitosten tai vakuutusyritysten valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään sijoituspalveluyritykselle,

a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen tytäryhtiö; tai

b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö; tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä.

Ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta ja johta-

▼B

jien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, joilla on merkitystä muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, toimilupien myöntämisen sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.”

2. Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun omistusyhteyden hankkijaon toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys, luottolaitos tai vakuutusyritys tai toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sijoituspalveluyrityksessä,luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä hankkijantytäryritys tai hankkija saa siinä määräysvallan, yritysostoa on arvioitava 6 artiklassa tarkoitetuissa ennakkolausunnoissa.”

28 artikla

Direktiivin 98/78/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 98/78/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan g, h, i ja j alakohta seuraavasti:

”g) ’osakasyrityksellä’ yritystä, joka on joko emoyritys tai muu yritys, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä, tai yritystä, joka on sidoksissa toiseen yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta;

h) ’sidosyrityksellä’ joko tytäryritystä tai muuta yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys, tai yritystä, joka on sidoksissa toiseen yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta;

i) ’vakuutusholdingyhtiöllä’ emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on vakuutusyritys ja joka ei ole finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY (*) tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

j) ’sekavakuutusholdingyhtiöllä’ emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, vakuutusholdingyhtiö tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on vakuutusyritys.

_____

(*) EUVL L 35, 11.2.2003.”

2. Lisätään 6 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:

”Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita tarkastusta itse.”

3. Korvataan 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusyrityksillä on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset tarkastusmenetelmät, mukaan luettuina luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt, 1 kohdassa säädettyjen liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Jäsenvaltioiden on myös vaadittava vakuutusyrityksiä ilmoittamaan merkittävät liiketoimet vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja menetelmiä.”

4. Lisätään artiklat seuraavasti:

”10 a artikla

Yhteistyö kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Komissio voi joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tehdä neuvostolle ehdotuksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja suorittaa lisävalvontaa:

a) sellaisten vakuutusyritysten osalta, joissa on osakasyrityksinä 2 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa; ja

b) kolmannen maan vakuutusyritysten osalta, joissa on osakasyrityksinä 2 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden pääkonttori on yhteisössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on pyrittävä erityisesti takaamaan, että:

a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat saada sellaisten vakuutusyrityksen lisävalvonnassa tarvittavat tiedot, joiden pääkonttori on yhteisössä ja joilla on tytäryrityksiä ja omistusyhteyksiä yhteisön ulkopuolella olevissa yrityksissä, ja

b) kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset voivat saada sellaisten vakuutusyrityksen lisävalvonnassa tarvitsemansa tiedot, joiden pääkonttori on niiden alueella ja joilla on tytäryrityksiä tai omistusyhteyksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevissa yrityksissä.

3. Komissio ja vakuutuskomitea tarkastelevat 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä syntyvää tilannetta.

10 b artikla

Vakuutusholdingyhtiön hallintoelin

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutusholdingyhtiön liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.”

5. Lisätään liitteessä I olevan 1 kohdan B alakohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos joidenkin vakuutusryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia, toimivaltainen viranomainen määrittelee, mikä suhteellinen osuus on otettava huomioon.”

6. Lisätään liitteessä I olevaan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”2.4a. Sidoksissa olevat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset

Laskettaessa luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta sovelletaan tällaisten omistusyhteyksien vähentämisestä direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 79/267/ETY 18 artiklassa vahvistettuja sääntöjä soveltuvin osin samoin kuin säännöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden mahdollisuutta tietyin edellytyksin sallia vaihtoehtoisia menetelmiä ja kyseisten omistusyhteyksien vähentämättä jättäminen.”

▼B

29 artikla

Direktiivin 2000/12/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2000/12/ETY seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

   a) Korvataan 9 kohta seuraavasti:

   ”9. ’omistusyhteydellä konsolidoinnin perusteella tapahtuvan valvonnan soveltamisessa ja 34 artiklan 2 kohdan 15 ja 16 alakohdan soveltamiseksi’ direktiivin 78/660/ETY 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai vähintään 20 prosentin suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;”

   b) Korvataan 21 ja 22 kohta seuraavasti:

   ”21. ’rahoitusalan holdingyhtiöllä’ rahoituslaitosta, jonka tytäryhtiöt ovat yksinomaan tai pääasiallisesti luotto- tai rahoituslaitoksia, ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos, ja joka ei ole finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/87/EY (*) tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

   22. ’monialan holdingyhtiöllä’ emoyritystä, joka on muu kuin rahoitusholdingyhtiö tai luottolaitos tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos;”

   _____

   (*) EUVL L 35, 11.2.2003.

2. Lisätään 12 artiklaan kohdat seuraavasti:

   ”Asianomaisen jäsenvaltion vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään luottolaitokselle,

   a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö; tai

   b) yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyhtiön tytäryhtiö; tai

   c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä tai sijoituspalveluyrityksessä.

   Ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta ja johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, joilla on merkitystä muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, toimiluvan myöntämisen sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.”

3. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

   ”2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun omistusyhteyden hankkija on luottolaitos, vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys,jonka toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa, tai se on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on mää-räysvalta toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa,vakuutusyrityksess tai sijoituspalveluyrityksessä, ja yrityksestä, josta hankkija aikoo hankkia omistusyhteyden,

▼B

tulisi hankinnan myötä hankkijan tytäryhtiö tai hankkija saisi siinä määräysvallan, yritysostoa on arvioitava 12 artiklassa tarkoitetuissa ennakkolausunnoissa.”

4. Muutetaan 34 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen alakohdan 12 ja 13 alakohta seuraavasti:

”12. omistusyhteydet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, joiden pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;

13. 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on sellaisessa luotto- ja rahoituslaitoksessa, jonka pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;

14. omistusyhteydet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka ovat enintään 10 prosenttia niiden pääomasta, 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommat saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on muussa kuin tämän alakohdan 12 ja 13 alakohdassa tarkoitetuissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jos kyseisten omistusyhteyksien, etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevien saamisten ja välineiden yhteismäärä on enemmän kuin 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista ennen tämän alakohdan 12—16 alakohdan erien vähentämistä;

15. 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitetut omistusyhteydet, joita luottolaitoksella on

— direktiivin 73/239/ETY 6 artiklassa, direktiivin 79/267/ETY 6 artiklassa tai Euroopan parlamentin tai neuvoston direktiivin 98/78/EY (*) 1 artiklan b kohdassa tarkoitetussa vakuutusyrityksessä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c kohdassa tarkoitetussa jälleenvakuutusyrityksessä,

— direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdassa tarkoitetussa vakuutusholdingyhtiössä;

16. kukin seuraavista luottolaitoksen osuuksista 15 alakohdassa määritellyissä yrityksissä, joissa sillä on omistusyhteys:

— direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet,

— direktiivin 79/267/ETY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet;

_____

(*) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.”

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleenjärjestelystä ja pelastamisesta, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 12—16 alakohdassa tarkoitetuista vähentämistä koskevista säännöksistä.

Edellä 15 ja 16 alakohdassa tarkoitetun omistusyhteyksien vähentämisen sijaan jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti sallia vakuutusyritystensä soveltavan direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 ja 3 soveltuvin osin. Menetelmää 1 (’tilinpäätösten konsolidointi’) sovelletaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut konsolidoitavien yritysten yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan tasosta. Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisella tavalla.

▼B

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että laskettaessa omia varoja, joita ei ole konsolidoitu, ei luottolaitosten, joita valvotaan konsolidoinnin perusteella 3 luvun mukaisesti tai direktiivin 2002/87/EY mukaisen lisävalvonnan perusteella, tarvitse vähentää 12—16 alakohdassa tarkoitettuja omistusyhteyksiään toisissa luotto- tai rahoituslaitoksissa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä taikka vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan tai lisävalvonnan alaan.

Tätä säännöstä sovelletaan kaikkiin yhteisön säännöksillä yhdenmukaistettuihin toiminnan vakautta koskeviin sääntöihin.”

5. Korvataan 51 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja osuuksiin direktiivin 73/239/ETY ja direktiivin 79/267/ETY mukaisissa vakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/ETY mukaisissa jälleenvakuutusyrityksissä.”

6. Korvataan 52 artiklan 2 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Rahoitusholdingyhtiön taloudellisen tilanteen konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava rahoitusholdingyhtiön yksilöllistä valvontaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 54 a artiklan soveltamista.”

7. Muutetaan 54 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos yritykset ovat sidoksissa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa suhteessa, toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät, kuinka konsolidointi suoritetaan.”

b) Kumotaan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta.

8. Lisätään artikla seuraavasti:

”54 a artikla

Rahoitusholdingyhtiön hallintoelin

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusholdingyhtiön liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.”

9. Lisätään artikla seuraavasti:

”55 a artikla

Ryhmänsisäiset liiketoimet monialan holdingyhtiöiden kanssa

Rajoittamatta tämän direktiivin V osaston 2 luvun 3 jakson soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman luottolaitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden luottolaitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat luottolaitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisten liiketoimien yleisvalvontaa.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitoksilla on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset tarkastusmenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitosta ilmoittamaan 48 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

Jos yllämainituista ryhmän sisäisistä liiketoimista aiheutuu uhkaa luottolaitoksen rahoitusasemalle, laitoksen valvonnasta vastaavan

▼B

toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.”

10. Lisätään 56 artiklan 7 kohtaan virke seuraavasti:

”Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita tarkastusta itse.”

11. Lisätään artikla seuraavasti:

”56 a artikla

Kolmannessa maassa sijaitseva emoyritys

Jos luottolaitosta, jonka emoyritys on luottolaitos tai rahoitusholdingyhtiö, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, ei valvota konsolidoinnin perusteella 52 artiklan säännösten mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, valvovatko kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset luottolaitosta konsolidoinnin perusteella tavalla, joka vastaa 52 artiklassa säädettyjä periaatteita. Tarkastamisen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos neljättä alakohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkun yhteisössä toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Pankkialan neuvoa-antava komitea voi antaa yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden luottolaitosten osalta, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella. Komitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeitaan ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevissa järjestelmissä tapahtuvat muutokset.

Toisessa alakohdassa säädetyn tarkastuksen suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltainen viranomainen voi myös kuulla komiteaa ennen kyseisen päätöksen tekemistä.

Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava luottolaitokseen analogisesti 52 artiklan säännöksiä.

Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontamenetelmiä, joilla saavutetaan luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on sovittava näistä menetelmistä neuvoteltuaan muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusholdingyhtiön perustamista, jolla on pääkonttori yhteisössä, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen rahoitusholdingyhtiön konsolidoituun asemaan. Menetelmillä on saavutettava tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.”

V LUKU

OMAISUUDENHOITOYHTIÖT

30 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiöt

Kunnes alakohtaisten sääntöjen välinen yhteensovittaminen on edennyt pidemmälle, jäsenvaltiot voivat säätää omaisuudenhoitoyhtiöiden sisällyttämisestä

▼B

a) luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten konsolidoituun valvontaan ja/tai vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvontaan; ja

b) jos ryhmä on finanssiryhmittymä, tässä direktiivissä tarkoitettuun lisävalvontaan.

Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä tai annettava toimivaltaisille viranomaisilleen valtuudet päättää, mitä alakohtaisia (pankkialan, vakuutusalan tai sijoituspalvelualan) sääntöjä noudattaen omaisuudenhoitoyhtiöt sisällytetään ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuun konsolidoituun valvontaan ja/tai lisävalvontaan. Tässä säännöksessä omaisuudenhoitoyhtiöihin sovelletaan soveltuvin osin rahoituslaitosten (jos omaisuudenhoitoyhtiöt sisältyvät luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten konsolidoidun valvonnan alaan) ja jälleenvakuutusyritysten (jos omaisuudenhoitoyhtiöt sisältyvät vakuutusyritysten konsolidoidun valvonnan alaan) valvontaan sisällyttämisen tavasta ja laajuudesta annettuja asiaankuuluvia alakohtaisia sääntöjä. Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetussa lisävalvonnassa omaisuudenhoitoyhtiötä kohdellaan osana sitä alaa, johon se sisältyy ensimmäisen kohdan a alakohdan nojalla.

Jos omaisuudenhoitoyhtiö on osa finanssiryhmittymää, kaikki viittaukset säännellyn yrityksen käsitteeseen ja kaikki viittaukset toimivaltaisten viranomaisten ja asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten käsitteeseen on siten tässä direktiivissä ymmärrettävä siten, että ensiksi mainittuun sisältyvät omaisuudenhoitoyhtiöt ja viimeksi mainittuun omaisuudenhoitoyhtiöiden valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Tätä sovelletaan soveltuvin osin ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin.

VI LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Komission kertomus

1. Komission on 11 päivää elokuuta 2007 mennessä annettava 21 artiklassa tarkoitetulle finanssiryhmittymäkomitealle kertomus jäsenvaltioiden käytännöistä ja tarvittaessa pidemmälle menevän yhdenmukaistamisen tarpeesta seuraavan osalta:

— omaisuudenhoitoyhtiöiden sisällyttäminen ryhmänlaajuiseen valvontaan,

— liitteessä I esitettyjen vakavaraisuusmenetelmien valinta ja soveltaminen,

— liitteessä II tarkoitettujen merkittävien ryhmänsisäisten liiketoimien ja merkittävien riskikeskittymien määritteleminen sekä ryhmänsisäisten liiketoimien ja riskikeskittymien valvonta erityisesti määrällisten rajojen ja laadullisten vaatimusten tätä varten tapahtuvan käyttöönoton osalta,

— kuinka usein finanssiryhmittymien on laskettava 6 artiklan 2 kohdassa mainitut vakavaraisuusvaatimukset ja 7 artiklan 2 kohdassa mainittu ilmoitus koordinaattorille merkittävästä riskikeskittymästä.

Komissio kuulee komiteaa ennen kuin se tekee ehdotuksensa.

2. Vuoden kuluessa siitä, kun rahoitusryhmien omien varojen kaksinkertaisen hyväksikäytön poistamista koskevista säännöistä on päästy sopimukseen kansainvälisellä tasolla, komissio tutkii, miten tämän direktiivin säännökset voidaan saattaa näiden kansainvälisten sopimusten mukaisiksi, ja tekee tarvittaessa asiaankuuluvat ehdotukset.

▼B

32 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 11 päivää elokuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sinä kalenterivuotena alkavan tilikauden tilinpäätösten valvontaan.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

VAKAVARAISUUS

Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan tässä liitteessä kuvattujen teknisten periaatteiden mukaisesti ja soveltaen jotakin tässä liitteessä kuvatuista menetelmistä.

Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisten viranomaistensa silloin, kun nämä toimivat tietyn finanssiryhmän koordinaattorina, päättää muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja itse ryhmittymää kuultuaan menetelmästä, jota kyseiseen finanssiryhmittymään sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta seuraavan kohdan säännösten soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että laskelma tehdään jonkin tietyn tässä liitteessä kuvatun menetelmän mukaisesti, jos finanssiryhmittymän johdossa on säännelty yritys, jolle on myönnetty toimilupa kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys ei ole finanssiryhmittymän johdossa, jäsenvaltioiden on sallittava minkä tahansa tässä liitteessä kuvatun menetelmän käyttäminen, paitsi tilanteissa, joissa asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, jolloin kyseinen jäsenvaltio voi vaatia yhden kuvatun menetelmän käyttämistä.

I **Tekniset periaatteet**

1. *Lisävakavaraisuusvaatimusten laskemisen tapa ja laajuus*

   Tytäryrityksen koko vakavaraisuusvaje on käytetystä menetelmästä riippumatta otettava huomioon, kun yritys on tytäryritys ja sillä on vakavaraisuusvaje, tai jos kyseessä on ei-säännelty rahoitussektorin yritys, laskennallinen vakavaraisuusvaje. Jos koordinaattori katsoo tässä tapauksessa, että pääomasta osan omistavan emoyrityksen vastuu rajoittuu selvästi ja yksiselitteisesti tähän pääomaosuuteen, koordinaattori voi antaa luvan ottaa tytäryrityksen vakavaraisuusvaje huomioon suhteellisesti.

   Jos finanssiryhmittymän yritysten välillä ei ole pääomayhteyksiä, koordinaattorin on muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määriteltävä, mikä suhteellinen osuus on otettava huomioon, ottaen huomioon olemassa olevista sidoksista johtuvat vastuut.

2. *Muita teknisiä periaatteita*

   Riippumatta tämän liitteen II jaksossa vahvistetusta finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa käytetystä menetelmästä koordinaattorin ja tarvittaessa asianomaisten muiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että seuraavia periaatteita sovelletaan:

   i) omien varojen laskennassa käytettävissä olevien erien moninkertainen käyttö finanssiryhmittymän tasolla (”pääoman moninkertainen hyväksikäyttö”) sekä epäasianmukainen omien varojen luominen ryhmän sisällä on estettävä; jotta varmistetaan, että omia varoja ei käytetä moninkertaisesti hyväksi eikä luoda ryhmän sisäisiä varoja, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava asiaankuuluvissa alakohtaisissa säännöissä määrättyjä asiaankuuluvia periaatteita analogisesti;

   ii) kunnes alakohtaisten sääntöjen yhdenmukaistaminen on edennyt pitemmälle, katetaan kunkin finanssiryhmittymässä edustettuna olevan eri rahoitussektorin vakavaraisuusvaatimukset vastaavien alakohtaisten sääntöjen mukaisilla omien varojen erillä; jos finanssiryhmittymän omien varojen määrä ei ole riittävä, lisävakavaraisuusvaatimusten noudattamisen tarkastamisessa voidaan käyttää ainoastaan niitä omien varojen eriä, joiden käyttö on kunkin toimialan säännösten mukaisesti sallittua (ns. monialainen pääoma);

   jos alakohtaisissa säännöissä on rajoituksia tiettyjen monialaisen pääoman omien varojen välineiden käytölle, näitä rajoituksia sovelletaan soveltuvin osin laskettaessa omia varoja finanssiryhmittymän tasolla;

   laskettaessa omia varoja finanssiryhmittymän tasolla on toimivaltaisten viranomaisten otettava huomioon myös omien varojen käytännön siirrettävyys ja saatavuus ryhmän oikeudellisesti eri yksiköiden välillä ja vakavaraisuussääntöjen tavoitteet huomioon ottamalla;

   jos ei-säännellylle rahoitussektorin yritykselle lasketaan laskennallinen vakavaraisuusvaatimus tämän liitteen II jakson mukaisesti, las-

▼B

kennallinen vakavaraisuusvaatimus tarkoittaa sitä pääomavaatimusta, joka yrityksen olisi täytettävä asianomaisten alakohtaisten sääntöjen noudattamiseksi, jos se olisi kyseisen rahoitussektorin säännelty yritys; omaisuudenhoitoyhtiöiden osalta vakavaraisuusvaatimus tarkoittaa direktiivin 85/611/EY 5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista pääomavaatimusta; rahoitusalan sekaholdingyhtiön laskennallinen vakavaraisuusvaatimus on laskettava finanssiryhmittymän tärkeimmän rahoitussektorin alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

II **Tekniset laskentamenetelmät**

Menetelmä 1: Tilinpäätösten konsolidointi

Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella.

Lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan seuraavien summien erotuksena:

i) finanssiryhmittymän omat varat laskettuna ryhmän konsolidoidun aseman perusteella; laskennassa käytetään eriä, joita voidaan käyttää omina varoina asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

ja

ii) kunkin ryhmässä olevan eri rahoitussektorin vakavaraisuusvaatimusten summa; kunkin eri rahoitussektorin vakavaraisuusvaatimukset lasketaan vastaavien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Alakohtaisilla säännöillä tarkoitetaan erityisesti direktiivin 2000/12/EY V osaston 3 lukua luottolaitosten osalta, direktiiviä 98/78/EY vakuutusyritysten osalta ja direktiiviä 93/6/ETY luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten osalta.

Ei-säännellyille rahoitussektorin yrityksille, jotka eivät sisälly edellä mainittuihin alakohtaisiin vakavaraisuusvaatimuslaskelmiin, lasketaan laskennallinen vakavaraisuusvaatimus.

Erotus ei saa olla negatiivinen.

Menetelmä 2: Vähentäminen ja yhteenlaskeminen

Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan ryhmän kunkin yrityksen tilinpäätöksen perusteella.

Lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan seuraavien summien erotuksena:

i) finanssiryhmittymän kunkin säännellyn ja ei-säännellyn rahoitussektorin yrityksen omien varojen summa; laskennassa voidaan käyttää eriä, joiden käyttö omina varoina on asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti sallittua;

ja

ii) seuraavien summa:

— ryhmän kunkin säännellyn ja ei-säännellyn rahoitussektorin yrityksen vakavaraisuusvaatimukset; vakavaraisuusvaatimukset on laskettava asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, ja

— muissa ryhmän yrityksissä omistettujen osuuksien kirjanpitoarvo.

Ei-säännellyille rahoitussektorin yrityksille lasketaan laskennallinen vakavaraisuusvaatimus. Omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset otetaan huomioon niiden 6 artiklan 4 kohdassa säädetyn suhteellisen osuuden mukaisesti ja tämän liitteen I jakson mukaisesti.

Erotus ei saa olla negatiivinen.

Menetelmä 3: Kirjanpitoarvo / Vaatimuksen vähentäminen

Finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan ryhmän kunkin yrityksen tilinpäätöksen perusteella.

Lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan seuraavien summien erotuksena:

i) emoyrityksen tai finanssiryhmittymän johdossa olevan yrityksen omat varat; laskennassa voidaan käyttää eriä, joiden käyttö omina varoina on asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti sallittua;

ja

ii) seuraavien summa:

▼B

— emoyrityksen tai i alakohdassa tarkoitetun johdossa olevan yrityksen vakavaraisuusvaatimus, ja

— seuraavista suurempi: edellä tarkoitetun yrityksen muissa ryhmän yrityksissä omistamien osuuksien kirjanpitoarvo ja näiden yritysten vakavaraisuusvaatimukset; viimeksi tarkoitettujen yritysten vakavaraisuusvaatimukset otetaan huomioon niiden 6 artiklan 4 kohdassa säädetyn suhteellisen osuuden mukaisesti ja tämän liitteen I jakson mukaisesti.

Ei-säännellyille rahoitussektorin yrityksille lasketaan laskennallinen vakavaraisuusvaatimus. Arvostettaessa eriä, joita voidaan käyttää lisävakavaraisuusvaatimusten laskennassa, osuuksia voidaan arvostaa pääomaosuusmenetelmällä direktiivin 78/660/ETY 59 artiklan 2 kohdan b alakohdan vaihtoehdon mukaisesti.

Erotus ei saa olla negatiivinen.

Menetelmä 4: Menetelmien 1, 2 ja 3 yhdistelmä

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia menetelmien 1, 2 ja 3 yhdistelmän tai näistä menetelmistä kahden yhdistelmän.

▼B

LIITE II

RYHMÄNSISÄISIÄ LIIKETOIMIA JA RISKIKESKITTYMIÄ KOSKEVIEN SÄÄNNÖSTEN TEKNINEN SOVELTAMINEN

Koordinaattori määrittää muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, millaisista liiketoimista ja riskeistä tietyn finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten on ilmoitettava ryhmänsisäisistä liiketoimista ja riskikeskittymistä ilmoittamista koskevien 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti. Liiketoimi- ja riskityyppejä määritellessään tai niistä lausuntoja antaessaan koordinaattorin ja asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon finanssiryhmittymän yksittäinen ryhmä- ja riskienhallintarakenne. Merkittävien 7 artiklan ja 8 artiklan mukaisesti ilmoitettavien ryhmänsisäisten liiketoimien ja merkittävien riskikeskittymien määrittämiseksi koordinaattori määrittelee muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja finanssiryhmittymää kuultuaan lakisääteisiin omiin varoihin ja/tai teknisiin säännöksiin perustuvat asianmukaiset kynnysarvot.

Valvoessaan ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä koordinaattori valvoo erityisesti mahdollista leviämisriskiä finanssiryhmittymässä, eturistiriitojen riskiä, alakohtaisten sääntöjen kiertämisestä aiheutuvaa riskiä ja riskien tasoa tai määrää.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat finanssiryhmittymän tasolla ryhmänsisäisiä liiketapahtumia ja riskikeskittymiä koskevien alakohtaisten sääntöjen säännöksiä erityisesti alakohtaisten sääntöjen kiertämisen estämiseksi.